

kazen raztegnil na dve osebi, ki sta bili obsojeni le na domstno ječo. Javnost je radovedna, kaj bo ukrenilo v tem zamotanem slučaju ministrstvo pravde.

Družba kolesarskih tatov prijeta v Mariboru. Na velikonočno nedeljo je bil aretiran neki Alojzij Anderlič radi suma tatvine dvokolesa, katerega je ukradel stavbeniku Spindlerju na veliko soboto popoldne na Slomškovem trgu. Policija se niti s prva ni zavedala, kako dober lov je napravila. V torek in sredo je bil Anderlič zaslišan in izdal je še nadaljne tatvine koles. Izdal je tudi imena dveh pomagateljev, ki sta mu pomagala pri delu in nato sta bila aretirana Alojzij Loznisek in Franc Kmetič, ki je znan v mariborskih predmestjih kot »pravi indijski fakir«, zna si prebadati ustnice z iglami ter se ne straši niti pojesti živo žabo in krastačo. Priznali so sedem tatvin. Kolesa so kradli po celem mestu ter jih prodajali kar na ulici za ceno 100—300 Din. Imajo pa na vesti najbrže še več sličnih tatvin. Kolesarji bodo policiji hvaležni, da je spravila na varno tako nevarne uzmivce.

Pretep. Na velikonočno nedeljo je prišlo do spora med splavarji iz Dupleka in drugimi gosti iz Sv. Martina pri Vurbergu. Nek gost je pognal v nekega splavarja prazen vrček in izginil. Kmalu nato je stopil v gostilno trgovec Pajman, ki je baje podoben dotičnemu, ki je pognal vrček. Kakih pet vinjenih splavarjev se ga je lotilo in ga nevarno obdelalo z noži. Prepeljali so ga v bolnico, kjer mu bodo rešili življenje. Izgubil bo levo oko. Napadalec so večina taki, ki so imeli že opravka s sodnijo. Zato je upati, da jih bodo kmalu imeli.

Poziv g. F. Arzenšku, pravilno Oto Arzenšku — Šmarje pri Jelšah. Vaše pismo nas ni moglo prepričati, da bi zadeva bila že urejena, posebno, kar smo dobili znova pritožbe, da zahtevate poleg vseh stroškov še delež po 500 Din. V svojem pismu se zagovarjate, da to zahteva tista tovarna v Mariboru. Ker te tovarne niste imenovali, smatramo to Vaše pojasnilo kot nezanesljivo. Pozivamo, Vas, da nam takoj javite natančen naslov tiste tovarne, sicer smatramo, da ste tudi to pismo poslali le, da nas zvodite, da bi prenehali z nadaljnjim razpravljanjem o tem. A mi hočemo priti do popolnega razčiščenja.

Dva požara. V noči od petka na soboto je gorelo pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju v vasi Apače kar na dveh krajih. Ob pol 10. uri zvečer je začelo goreti pri Matvežu Murko gospodarsko poslopje. Zgorelo je gospodarsko poslopje, hlevi in hiša, vse svinje in ena krava. Rešiti so mogli le golo življenje. — Drugi požar pa je bil v soboto zjutraj ob pol 3. uri pri posestniku Verčernic. Pogorelo je tudi vse, gospodarsko poslopje in hiša, tudi svinje. Vzrok požara je začasno še neznan, gotovo pa je zlobna roka vmes, ker sta posestnika prav nizko zavarovana.

Skrivnostni zdravnik. V Radmožancih in okolici v Prekmurju se je pojavil nek tujec, ki se je predstavljaval kot zdravnik za vsako bolezen. Ker je obenem naglašal, da daje recepte za malenkostnih 10 Din in da predpisuje samo taka zdravila, ki jih lahko vsak sam doma naredi, a katera kljub temu gotovo pomagajo, se je našlo mnogo ljudi, ki so iskali pri njem pomoči. In on je pisal recepte zoper človeške in živalske bolezni. Po zahtevu očividcev jih je napisal na dan do 150. Nazadnje se je seveda ugotovilo, da je čudodelni zdravnik navaden slepar, ki je hotel dobro zaslužiti na račun lahkovernega ljudstva.

Splašeni konji. Na velikonočno nedeljo zvečer je stal Jožef Raščan iz Turnišča z vozom na beltskem kolodvoru. Ko je privozil na postajo večerni vlak, so se konji vsled hrupa in ostrega žvižga splašili in začeli divjati. Gospodar, ki je stal pred njimi, jih ni mogel zadržati. Nekaj časa so ga vlekli seboj, ko pa so se spustili v divji tek in se videl, da jih ne bo mogle ustaviti, je izpustil vajeti in skočil na stran. Zalet je bil tako silen, da je vrgel Raščana v obcestni jarek, kjer je za nekaj časa obležal. Konji so zdijvali naprej po cesti. Ujeli so jih še le v sosedni vasi. Večje nesreče ni bilo, le vajeti so se strgale in v voza je popadalo, kar je bilo na njem.

Človek obrača, Bog obrne. Ta pogovor se je uresničil pri loteriji dij. zavoda »Martinišček«. Jeseni smo bili trdno prepričani, da bomo mogli tekom dolge zime spraviti v promet vsaj še polovico preostalih srečk. V tem slučaju bi se žrebanje vršilo dne 1. maja. Pa je prišlo vse drugače. Grozna metljavost v celi Slov. Krajini je uničila na tisoče goveje živine. In ker je tam živinoreja edini večji vir dohodkov, so ti skoro popolnoma prenehali. Sedaj je še prišla kuga na svinje in perutnino. Vse te nesreče po lanski slabi letini! Srečk imamo še zelo veliko. Ker so določeni

vali bodo poleg »Maribora« tudi pevski zbori: Konjice, Središče ob Dravi, Sv. Martin pri Vurbergu, Hoče-Slivnica. Skupne pesmi bo pelo preko 120 pevcev. Ta prireditev ima predvsem namen, da bi v obsegu mariborskega okrožja se znova začelo gojiti petje, da bomo zopet imeli znamenite zборе kot smo jih imeli svoj čas. Omenjena društva žrtvujejo veliko, ko so se odločila za to prireditev. Natančen program priobčimo prihodnjico. Do tedaj pa se že odločite: Dne 15. maja gremo v Maribor na 1. prireditev mariborskega pevskega okrožja!

Petletnica katoliškega izobraževalnega društva v Krčevini. Izobraževalno društvo v Krčevini proslavi na posebno slovesen način petletnico svojega obstanka 1. majnika, po sledečem sporodu. Zjutraj ob pol petih budnica. Ob treh popoldne govor pri kapelici g. Kolarica s petimi litanijami. Nato ogled do strehe sezidane družbene dvorane s primernim nagovorom. K sklepu vrtna veselica pri Lovskem domu. Vsa krščanska društva iz mesta Maribor in okolice se vjudno vabijo k tej izredni slovesnosti. Meščani odidejo točno ob pol treh s Trga Svobode z godbo Katoliške omladine. — Odbor.

Katoliško prosvetno društvo pri Sv. Ani v Slov. goricah poverni v nedeljo, dne 1. maja zgodovinsko šestdesetletno igro s petjem: »Roza Jelodvorska«. Začetek ob 3. uri popoldne. Vsi prijatelji iskreno vabljeni.

Svetinje. Katoliško prosvetno izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 1. maja na vrtu gospoda Franca Veber, trgovca v Ivanjkovcih igro »Mlinar in njegova hči«. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Vse prijatelje mladine vjudno vabimo. Bog živi!

Grize pri Celju. Pevsko društvo v Grizah uprizaro v nedeljo, dne 1. maja 1927, ob 4. uri popoldne v dvorani g. A. Pikl v Grizah dve spevoigr: Mlada Breda v dveh dejanjih in Dva kmeta in kukavica (komičen prizor). Isto društvo ponovi obe igri na Polzeli, dne 8. maja 1927, ob isti uri v dvorani g. Gimpermana. Vse prijatelje petja vabi k obilni udeležbi odbor.

dobitki zelo bogati in številni, bi se komaj ti krili če bi žrebanje bilo zdaj. Zato prosimo, da se za našo loterijo dela kar največja propaganda povsod. Išcite srečke v župnišču ali pa si jih naročite pri ravnateljstvu »Martinišča« (Murska Sobota). Čez par mesecev bo potem žrebanje brez dvoma.

Za razvedrilo.

Ima rad angela varuha. Jožek je prišel k očetu in ga prosil, naj mu kupi živega psa. »Kaj ti bo«, je vprašal oče. Jožek pa je odgovoril: »Pes bi me ponoči čuval, da bi se mogel moj angel varuh vsaj enkrat pošteno naspati!«

Mlada kuharica je prišla v gospodinjstvo šolo, pa še ničesar ni vedela. Kuhale so mleko. In Micika je imela nalogo, da naj dobro pazi, kdaj bi mleko prekipelo. In ko so se vrnile druge v kuhinjo, je smrdelo po prismojenem mleku, ki je še vedno prekipelo. Razjarjena učiteljica je zavpila nad ubogo Miciko, ta pa se je opravičila: »Saj sem dobro pazila! Bila je ravno osem, ko je mleko prekipelo!«

Kako je kmet izvršil težko delo. Prepeljati je moral volka, kozo in zelje čez reko, vsako posebej, pa tako, da ni bila v nevarnosti koza pred volkom, ne zelje pred kozo. Najpreje je peljal preko kozo. Nato je šel nazaj in prepeljal volka, kozo pa zopet naložil ter peljal nazaj. Tu je zdaj kozo odložil in peljal zelje ter ga prepeljal, nazadnje pa je šel še po kozo.

Rešitev uganke: Žival, ki ima kosti zunaj, meso pa znotraj je — rak. — Tisti si preje nogo zlomi, ki pade z mize, kot pa oni, ki pade z zvonika, ker je preje na tleh.

Nova uganka iz Prlekije: 4 copotači, 4 cambelači, 2 žareča, 2 bodeča, pa 1 muho-tep. — Kaj je to?

Kje imaš srce? Učitelj je vprašal v šoli, kje imamo srce? Janezek tega ni vedel, pa mu je položil roko na srce in rekel: »Kje pa čutiš udarce?« Janezek pa je pokazal z roko nazaj za hrbet in kar začel jokati, ker se je že bal udarcev. —

Moderen berač: Kmet je srečal zvečer v mestu berača in ker se mu je smilil, mu je hotel dati en dinar. Berač pa je odgovoril: »Pri miru me pustite! Oh, šest je bila že, »kasašlus«, jaz delam le osem ur!«

Gospodarstvo.

PONAREJENA VINA V NEM. AVSTRIJI.

Znana vinska veletrgovina Franc Pezzi v Gradcu je tožena radi goljufije ponarejanja vina. 19. t. m. se je začela obravnava proti imejitelju trgovine Francu Pezzi, ki bo trajala najmanj 5 dni. Soobtožen je tudi kletar Alois Kustatscher. Preiskava je dognala, da sta obtožena iz manjvrednih snovi (jabolčnik, šmarnica itd.) znala spretno narediti pijačo, slično vinu. Obtožnica temelji tudi na kontroli trgovskih knjig in bilanc. Knjigovodstvo se je gibalo v tem smislu, da se je hotelo velike nakupe mošta, sladkorja in kemikalij zakriti s fingiranimi nakupi inozemskih vin. Tako je na primer Pezzi glasom svojih knjig izkazal 1. 1923 sprejem 183.303 kg sladkorja od kolonijalne importne družbe, dočim je ta družba izkazala v svojih knjigah 266.200 kg. Razlika je potem kril z uvoženim vinom, neke trdke Giuseppe Trevesani iz Trsta, koje ni. Čudno je tudi, da nobena banka ni nikdar sprejela nobenega nakazila za izravnavo teh inozemskih dobavljenih vin, niti fakturne kopije. Obtožnica navaja, da je na primer 1. 1922 porabil 149 kg, 1923 111, 1924 pa 2444 kg klorovega amonija, razne velike množine amonijske soli, glicerina, vinske in limonove kisline itd. Leta 1924 je porabil teh snovi 4928 kg, koje izdatke je izravnaval z nakupom 24.321 litrov vina. Čudno je tudi, da so Pezzijeve knjige izkazovale glasom bilance 9.7 milijard kron dolgov pri Ländlerbanki, dočim so bančne knjige izkazovale 10 milijard vlog. Leta 1923 je Pezzi zacaril 42.529 l inozemskega vina, dočim je v knjigah zabeležil 592.576 l.

Leta 1923 je Pezzi izkazal 520.271.536 kron čistega dobička radi tega, ker je naprtil upnikom 9.699.255.984 K dolga, koji dolg je tudi fingiran. V resnici pa je bil to tudi njegov čisti dobiček.

Pezzi se zagovarja s tem, da je študiral, kako bi se iz izabele dalo narediti dobro vino in da je ob času povišane carine imel v kleti 8000 hl vina, za kojega je plačal 1800 K colnine, dočim bi moral po povišanju plačati za 8000 l — 9000 K. S tem je zaslužil 10 milijard.

Šmarje pri Jelšah. Oprostite, gospod urednik, da se zopet oglašam v vašem cenj. listu. Nekaj tako veselega imam na srcu, da ne morem molčati, da moram razodeti vam in cenjenim bralcem »Slov. Gospodarja«. Šmarski Orel se je vzdrnil, si otesel krila. Poletel je k solncu ves nov in mlad. Vstal je — preroben močnejši in silnejši kot kdaj prej. Povprašali boste, kaj je vzrok, da je naš Orel razprostril peruti z ognjenim nadusenjem z vriskajočim srcem. Vzrok tej razigrani prešernosti šmarskega Orla je, da je zopet za njega bil praznik, in to je vrnitev bivših članov-vojakov pod njegovo okrilje. Močan in mladostno čil z veselim upanjem v srcu gleda danes Šmarski Orel v lepšo bodočnost. — Orli Šmarčani, naša je mladost, a naša je tudi bodočnost. Porabimo svoje čile mlade sile v našo korist in v dobrobit naše drage domovine. Na potu našega življenja naj nam bo vzor Kristus, pred kojim ponižno klone Orel svojo ponosno glavo. Ako bomo hodili po poti, katero so nam začrtali naši voditelji, nam ne bo žal. — Fantje, mi smo ptici solca, zatorej sovražimo temo in laž. Mi ljubimo čiste, jasne ideale. Naše srce pa naj bo dovetno samo za lepe, blage misli. Mi fantje ne ljubimo, nismo prijatelji posvetnega veselja, praznih šal in neumnih dovptov. Naša pot pelje po beli cesti poštenega veselja, za solnčnimi cilji naše najlepše mladinske organizacije, Orla. Ne strašimo se groženj nasprotnikov, ki omalovažujejo naše delo in prerokujejo naš konec. S korajžjo na delo, ti mlada, močna šmarska orlovska četa. Pokažimo nasprotnikom našo moč in vztrajnost. Bratje, zmaga mora biti naša. Zavriskejmo in zakličimo na glas, da nas bo čula Slovenija, nasprotniki in prijatelji. Šmarski Orel v svoji mladostni moči gre na delo, na najnesebičnejše delo za boljšo bodočnost slovenskega naroda in mladine. Opozoriti pa moram, da je tukaj duša temu gibanju č. g. kaplan Strmšek, za kar mu kličemo: Bog živi! Kaj bo »Šmarčan iz tujine« rekel na ta dopis. Sem radoveden. Moram skomčati, ker gospod urednik že išče skarje, da prikrajša moje dolgo besedičenje. Morebiti se ga bo pa usmilil. Počakajmo. Bomo videli!

Ker je ta proces veleznanimiv za naše vinogradnike in vinsko trgovino, bomo o njem še poročali.

Plačujmo redno davke! Marsikdo je že prišel k meni, ta ali oni s pozdravom od davkarje v obliki položnice. Pritoževal se je, češ, plačal sem osebno vse predpisane davke, sedaj pa zopet terjatev. Kaj naj storim? Pri pregledovanju pa sem navadno videl, da je ta pozdrav posledica nerednega plačevanja in iz tega nastalih stroškov. — Marsikdo ob prejemu položnice odlašča, češ, grem v kratkem osebno ter plačam s knjižico pri davkarji. Toda prilike ni tako kmalu, delo, vreme zadržuje in že je prekorajen rok, stroški in obresti so že tukaj. Čez par dni, tedna, dva, plača sicer vsoto, ne pa tudi stroškov in zamudnih obresti. To se ponovi parkrat in kocem leta je že čedna vsotica. Znani so mi slučajji, da je ta vsotica narastla v enem letu nad 500 Din. Mnogo se govori danes proti davkom in to je že postalo nekako moderno. Težki so res državni davki, pa še težji so mnogokrat oni, katere si nalagamo sami vled naše malomarnosti. S prvim majem zapade večina davkov v plačilo za drugo polletje. Torej ne odlašajte.

Dva zgodnja roja. Posestnik in čebelar Matija Hajšek od Sv. Ane v župniji Makole pri Poljčanah nam naznanja, da je dobil 22. aprila dva močna — prva čebelna roja.

Mariborski trg dne 23. aprila 1927. Ta dan je bilo 23 slaniarjev, ki so pripeljali 50 komadov zaklanih svinj na trg ter so prodajali meso in slanino po 10 do 25 Din za kg na drobno, ozir. po 15 do 19 Din za kg na debelo. Domači mesarji so prodajali govedine po 8 do 15, teletino 12.50 do 18, svinjino 15 do 22, jagnjetino pa po 10 do 15 Din kg. Perutnine je bilo okoli 500 komadov. Cene so bile še vedno tako visoke kakor pretečni teden. Domači zajci so stali 10 do 25, kozliči (26 komadov) pa 50 do 125 Din, jagnjeta (3 komade) 100 do 125 Din komad. Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, cvetlice, sadike. Krompirja je bilo 50 vozov in se je prodajal po 1.50 do 2 Din kg, glavna solata 10 do 14, grah v stročju 12 Din, kisl zelje 3 do 4, kisl repa 2, čebula 5 do 6, česen 12 do 16 Din kg, karfiol 5 do 12 Din komad, med 30 do 35 Din kg, maslo surovo 46, kuhano 48, čajno 60 do 65 Din, mleko 3 do 3.50, smetana 12 do 16, oljčno olje 28 do 36, bučno olje 15 do 18 Din liter, jajca 1 do 1.25 Din komad. Sadike: jabolka 5 do 14 Din, datelji 24 do 36 Din kg. Cvetlice 2 do 7 Din, z lonci vred 15 do 35 Din komad. Sadike raznih vrst 12.50 do 25 Din komad. — Lesena in lončena roba 1 do 100 Din, lesene grablje 6 do 8, lesena kočija 2500 Din. — Sena in slama na mariborskem trgu. V sredo, dne 20. aprila je bilo 8 vozov sena in 4 vozove slame, v soboto, 23. aprila pa 22 vozov sena in 7 vozov slame na trgu. Cene so bile senu 75 do 90, slami 35 do 45 Din; slama se je prodajala tudi po 1.50 do 2 Din za škop. — Ribji trg v Mariboru. V petek, 22. aprila so bili živi karpi in ščuke na trgu, ki so se prodajali po 18 Din, morske ribe pa po 20 do 25 Din kg.

Mariborsko sejsko poročilo. Na svinjski sejem 22. aprila se je pripeljalo 215 svinj, 7 koz, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 100 do 125 Din, 7—9 tednov stari 150 do 200 Din, 3—4 mesece stari 320 do 350 Din, 5 do 7 mesecev stari 400 do 450 Din, 8—10 mesecev stari 480 do 500 Din, 1 leto stari 1100 do 1200 Din. 1 kg žive teže 9.50 do 11 Din, 1 kg mrtve teže 15 do 17 Din. Prodalo se je 157 komadov.

Pisma iz domačih krajev.

Gornja Sv. Kungota. Preteklo nedeljo, 24. aprila smo blagoslovili javni križ na posestvu našega odličnega, neustrašenega pristaša SLS, cerkvenega ključarja Franciška Kolmanič v Plintovcu v navzočnosti precejšnjega števila župljanov. Ko bi ne bilo deževno vreme, bila bi slovesnost toliko častnejše zastopana. Tako se dviga na lepem hribčku v Plintovcu zopet novo znamenje našega odrešenja, ter se nahaja v vinogradu ključarja Kolmaniča res primeren kraj, saj je Gospod Jezus tako rad imenoval sebe vinsko trto. Od tod blagoslovilaj ljublj Jezus naše vinske gorice in žitna polja, varuj nas toče in hudega vremena! Tvoj mil pogled o trpeči Zveličar pa naj prežene vse pogubonosne krive nauke naših zakletih verskih nasprotnikov v naši župniji, steri moč peklenjski kači, sedmeroglavemu zmaju, ki se peni jeze in dela s peklenko silo proti »Katoliškemu domu« in katoliški ideji. — Hitro po blagoslovitvi križa posvetila se je družina cerkv. ključarja presv. Srcu Jezusovemu. Pri tej priliki se je nabralo za Katoliški dom 83 Din med odličnimi gosti-soročniki šentilske in domače župnije, za kar naj jim bo presv. Srce bogat plačnik. Mirovali pa ne bomo, dokler ne pride sleherna družina naše uboge župnije pod varstvo božjega presv. Srca!

Sv. Anton v Slov. goricah. Ker se je izvedelo od raznih strank, da se bolezen metljavost v Slovenskih goricah oziroma v šentlenartskem okraju ni izginila, se razglašala sklep oblastne skupščine na vprašanje raznih strank, in sicer: Tisti posestnik, ki ima do pet oralov zemlje, dobi zdravilo »Distol« zastoj, posestnik z 10 orali zemlje po 4.50 Din in posestnik z nad 10 orali pa po nižnji ceni 9 Din, seveda proti potrdilu pristojne občine, katerega mora vsak prinesiti g. drž. živinozdravniku dr. Samecu.

»NAŠ DOM«.

Zakaj ga tako dolgo ni bilo? Marsikdo se je jezil, ker »Našega doma ni bilo in ga ni bilo. Vidite, je velik križ!« »Glasnik« in »Naš dom« sta se sedaj tiskala istočasno. To pa ni šlo dobro, ker obeh naenkrat tiskarna ne more izdati. Dozdaj je imel »Naš dom« še vedno srečo, da je pred »Glasnikom« prišel v stroj in na pošto. Ta mesec pa so prazniki zmešali račune in je moral »Naš dom«, čeprav je bil 9. aprila že gotov, čakati tako dolgo, ker mu je »Glasnik« prej ušel v stroj. Da pa odslej ne bo več take nerednosti, smo določili, da bo »Naš dom« izhajal tako, da ga bodo naročniki imeli 1. vsakega meseca že v rokah. Vodja tiskarne je odredil, da mora biti zadnje gradivo do 20. v mesecu v tiskarni, potem bo tiskarna list tako izdala, da ga bo prvega v mesecu imel vsak naročnik.

Prihodnja številka izide 1. junija na 32 straneh in potem vsakega prvega redno na 16 straneh.

Od aprilske številke do konca leta ga še lahko naročite za 12 Din. Niti enemu naročniku ni žal, da ga je naročil. Tudi Vam ne bo, ker toliko zabavnega in poučnega Vam za tako ceno nihče ne nudi.

Nova povest bo začela v kratkem izhajati. Kdor je čital sedanjo: »Klobuk gospoda župnika«, se bo gotovo veselil tudi nove, če mu povemo, da je še lepša in še bolj napeta, kot pa sedanja.

Dekleta! Ne odnehajte, dokler ne bo res vsaka poštena hiša imela »Naš dom«! Zdaj imamo že 2200 naročnikov; glejte, da jih spravimo na 10.000! To naj bo Vaša naloga in dolžnost in Vaša čast!

Kdor naročnine za »Naš dom« še ni poslal, naj jo pošlje!

pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, pri katerem se more dobiti zdravilo. Kar se pa tiče raznih vlog in prošelj na oblastno skupščino, oziroma na oblastni odbor od raznih strank, morajo biti iste zmiraj dovolj zadostno opremljene z raznimi dokazi, ter je za razna vprašanja in pojasnila podpisani zmiraj na razpolago, samo treba mu naznani, ali osebno ali pismenim potom. Ob enem opozarjam občine, da naj redno poročajo podpisane, koliko živine da je bolne na metljivosti in koliko se je mora zaklati. Poljanec Ludvik, oblastni poslanec in župan v Cogetincih, pošta Sv. Anton v Slov. goricah.

Marija Snežna. Ob priliki blagoslovljanja križa pri posestniku Valentinu so se spomnili povabljeni naših dijakov in nabrali za kn. šk. dijaško semenišče v Mariboru 100 Din. — Bog bodi plačnik.

Polensak pri Ptuj. Za letošnjo veliko noč smo bili Polensaki precej presenečeni, ker smo dobili novi božji grob, delo našega domačega mizarja g. Meška. Napravljen je tako, da se drža stranskega oltarja sv. Vida, ter je veliko bolj pripraven prostor, kot smo ga imeli dosedaj. Zraven novega božjega groba smo dobili tudi novi korpus. Veliko lepih starih navad se je letos zopet pri nas izpolnilo. Na veliko soboto pri vstajenju je bilo veliko ljudstva, tako ogromno procesijo že dolgo ne pomnimo. V soboto in medeljo zvečer pa so bili vsi hribočki razsvetljeni. Tudi nesmiselno streljanje pri procesiji je letos precej izostalo, le par mlečehovnih, duševno slabotnih mladičev je nekoliko hotelo lepo slovesnost motiti, kar pa se jim ni posrečilo. Starejši in razumnejši fantje so se najlepše pokazali na veliko noč po večernicah, ko smo prišli iz cerkve od blagoslova, smo videli celo fronto postavljenih najrazličnejših topičev od najmanjšega do največjega kalibra in šele sedaj se je pričel oglašati eden za drugim, da je bilo tako veličastno kakor že dolgo ne. Vse to je najlepši dokaz, kako smo verno ljudstvo čuva, hrani in goji v svojih srečnih ljubezen in spoštovanju do praznikov vstajenja našega Gospoda!

Polensak pri Ptuj. Novic tudi pri nas nikakor ne zmanjka. Tako moramo danes poročati, da sedaj ob in pred velikonočnimi prazniki niso mirovali taki ljudje, ki navadno naše hiše obisku jejo samo v objemu nočne teme, je razumljivo, da vsakemu pride prav zraven svinjetine tudi kokošje meso. Tako so si taki ljudje priskrbeli na mnogih krajih ter pridno izpraznjevali razne kokošnjake. Ker je javnim varnostnim organom precej težko izslediti take neobdijihne nočne obiskovalce, ker mora biti precejšnja tolpa, da se jim posreči tudi prašiča v svinjaku zaklati in odnesti; sliši se namreč, da se je tak slučaj prigodil na Brestnici, župnije Sv. Lenart pri Veliki Nedelji.

Mala Nedelja. Te dni nas zapusti naš večletni kaplan č. g. L. Sunčič. Prav iskreno nam je žal tega priljubljenega, vedno vselega gospoda, ki nam je posvetil vse svoje moči tako v verskem kakor tudi v drugih ozirih. Posebno ga bode pogrešala naša deca, za katero je storil vse, kar je sploh mogel. Gospod kaplan je vnet apostol protialkoholnega gibanja in je v tem vprašanju strokovno popolnoma orientiran. Naj mu bl. novo mesto blizu slovičega letovišča prijetno nadomestilo za našo župnijo.

Mala Nedelja. Službovanje našega selskega pismonoše je graje vredno. Ta fant nikakor ne odgovorja za to službo, zato ne moremo in ne bomo gledali več teh nerednosti. Ako se res noče potruditi, da bi strankam redno in točno dostavljal pisemske pošiljke, smo pač primorani, si priskrbeli moža, ki bo rad in z veseljem vršil to službo. Samo nekaj slučajev: pisma dvigne na poštnem uradu in jih nosi po tri dni okrog, na zadnje jih vrne poštnemu uradu, ali pa jih pusti pri kakšni stranki, češ, naj jih ta dostavi dotičniku; med uradnimi urami pohaja pri različnih strankah, da se celo s težavo otresejo. Temu mora biti konec, ako ne, so posledice neizogibne.

Št. Ilj pri Velenju. Nemila bela žena vedno hodi pri nas okrog s svojo ostro nabrušeno koso. Dne 10. t. m. je prerežala nit življenja obče priljubljenemu mladeniču Rudolfu Reberniku. Rajni je bil več let cerkovnik ter vseskozi ponižen in vzgleden fant. Ob praznikih je znal prav mило in ubrano pritrkovati z zvonovi, da smo bili pri tem trljanju ganjeni do solz. Zato so mu pa tudi sedaj peli mило in otožno, kot da žalujejo za njegovo večjo roko. Kako je bil obče spoštvan in priljubljen pri vseh, zlasti med mladino, je pričal njegov nad vse lep pogreb. Pri odprtem grobu so mu zapeli v slovo naši izvrstni pevci in pevke. Obilni venci pa so pričali, kako je rajni Rudolf ljubil cvetlice, ter večkrat kot cerkovnik pomagal z njimi dekletom venčati Marijin majniški oltar. Prav gotovo mu dobra nebeska Mati tega ne bo ostala dolžna, temveč ga bo bogato nadarila za to z nebeskim, neminljivim veseljem. Dragi Rudolf, počivaj v miru v zemlji šentiljski, mi ti ohranimo časten spomin. Staršem in celi Rerebnikovi družini pa naše iskreno sožalje!

Gomilsko. Dne 8. aprila 1927 je umrla blaga, krščanska žena Ivana Rančigaj. Njeni pogrebi so darovali za Dijaško semenišče 300 Din. Najlepši spomin na rajno, ki se je tudi sama v svoji oporoki, kakor se sliši, spomnila te prepotrebne ustanove.

Sv. Peter v Sav. dolini. Umrl je na veliki četrtki zjutraj častiljivi, 82 let stari mož Gašpar Košak. Bil je od prvega početka na-

ročnik Slov. Gospodarja. Iz tega in drugih listov razumnega čitanja si je prisvojil obširno stanovsko izobrazbo, ki ga je usposobila, da je čez petdeset let v raznih krajevnih zastopstvih uspešno deloval. Pokojni Košak je bil izmed tistih, ki so pred več kot petdesetimi leti hodili k pokojnemu knezu Salmu opravljati travniška dela za to, da so dobili hmeljske sadike. Pripovedoval je večkrat, da si je knez Salm imena mladeničev-koscev popisal. Ko je prišel čas hmeljskega sajenja, je knez pripravil veliko skrinjo hmeljskih sadike, postavil fante v vrsto in več dni ko je fant prejšnje leto kosil, več sadike je iz knezove roke prejel. To pripovedovanje Košakovo potrjuje že leta 1911 pri celjskem sodišču ugotovljeno zgodovinsko dejstvo, da je savinjskemu hmelju zibelka tekla v gradu Novoselje pri Petrovčah, kamor je hmelj prinesel Salmov ekonom in dvorni kaplan Peter Hernes. Duhovniku se imajo Savinčani za blagostanje vsled hmelja zahvaliti. Pokojni Košak je pa bil tudi iskreno veren mož; to je pokazalo vse njegovo življenje in delovanje. Verski nagibi so mu bili močna opora zadnje dneve življenja. Videl je, kako se mu čedalje bolj približuje večnost. Vajen v življenju pogostega sv. obhajila je zatekel še prav tisto uro, v kateri je z mirnim očesom gledal bližajočo se smrti v obraz, strniti svojo dušo s Srcem Jezusovim. V zgodnji uri velikega četrtka se mu je želja izpolnila. Mirno je vzel iz roke svojega dobrega sina, subpriorja dunajskih usmiljenih bratov brlečo mrtvaško svečo in s srčnim zdihljajem: Jezus, Marija, Jožef, vam izročim svojo dušo, je umrl. Čast njegovega spomina — sorodnikom sožalje!

Sv. Peter v Sav. dolini. Vstajenje na večer velike sobote se je vršilo slajno. Posebno se je radovalo praznično razpoloženo verno ljudstvo nad lepim, navdušenim aleluja in nad krepko doječimi zvoki šentpeterske godbe. Krepka prsa močnih fantov imajo sape in ognja dovolj, da izvajajo blestečim instrumentom glasove, ki gredo v ušesa, pa tudi razveselijo in slovesni sprejod z Najsvetejšim v točen koraku in v redu obdržijo. Se ne bode našel hitro zbor kmetijskih korenjakov, ki bi mogoče velikonočne pesmi tako krepko prednašal kot to store šentpeterski muzikanti. Vztrajajte!

Sv. Rupert nad Laškimi. Jaka: »Veš, Miha, toliko ste se repenčili, češ, da mi samostojnezi slabo stojimo; glej, sedaj pa že imamo svojo kandidatno listo za občinske volitve, vi pa je še nimate!« Miha: »Ali se še kaj spominjaš, Jaka, kako ste pred tremi leti pri obč. volitvah sramotno pogoreli, da je oblast vaša listo razveljavila? Ali upaš to tajiti?« Jaka: »Seveda vi klerikalci vedno udrihate po nas, ali zaslužimo ali ne! Tisto veš, pred 3 leti sem že precej pozabil in se tudi ne morem več spominjati.« Miha: »Aha, kajpada, ko so žalostni spomini! Mi pa vašega ravnanja nismo in ne bomo pozabili. Ze slišimo sedaj; ker itak ne morete dobiti dovolj ljudi za svoje namene, pa hočete vriniti take, ki nimajo volilne pravice; zvedel sem tudi, da hočete nekatere nezanesljive ljudi poslati v našo stranko, potem pa, ko bi bili izvoljeni, pa bi uskočili v vašo samostojno stranko, kakor se je to zgodilo pri Sv. Lenartu, kjer samostojnezi strašile! A poznamo vas in vaše delo! Ne bodele nas preslepili! Jaka: »Z vami klerikalci ni govoriti! Pa vam bomo že dali odgovor pri volitvah, da bo kar zvenelo po ušesih!« Miha: »Čisto gotovo, Jaka, samo pazl, po katerih ušesih bo zvenelo!«

Sv. Rupert nad Laškimi. Smrt pri nas v sedanjem času hudo kosi. 21. aprila je umrla pri Sv. Petru Amalija Rozman v najlepših letih: komaj 24 let stara; 13 let je bila prikovana na bolniško postelj; voljno je trpela, krščansko umrla. Zelela si je smrti sedaj se je njena želja izpolnila. Dne 22. aprila pa je zatisnila svoje trudne oči 82 letna Jerčka Vogrin, p. d. Martinševa. Zivela je v veliki stiski in pomanjkanju, pa je svoje trpljenje prenašala kakor prava krščanska žena. Ponoči ji nenadoma postane slabo; ko vidi, da bo morala umreti, se umije, si hoče obleči nedeljsko obleko, da bi jo smrt našla pripravljeno; bila je pripravljena na duši in na telesu! — V soboto, dne 23. aprila pa je preminul v Glazuti pod Mrzlo planino 35 letni gospodar Janez Mlakar pd. Linov; neusmiljena jetika ga je pokosila v najboljših letih. — Vzgladno se je spravljal na smrtni postelji z Bogom. Zapušta žalujoco ženo in dva mala otročiča. Počivaj v miru!

Rimske Toplice. Tukaj je umrl pred kratkim gospod Anton Kuder, mizarski mojster na Sevljih. Bil je blaga, trezna, mirna duša. Bolezen je prinesel iz svetovne vojne, ki ga je morila vsa leta tako, da ji je slednjič podlegel. Z velikim trudom si je postavil veliko mizarsko delavnico, ki mu je bila v veliko veselje, pa jo je moral zapustiti, star komaj 36 let. Zapuška plakajočo vdovo in malo hčerko, ki ga je pretresljivo klicala ob pogrebu s sladkim imenom »atek, atek«. Bil je vnet pristaš SLS in naročnik »Slov. Gospodarja«. V miru počivaj dragi Anton; preostali iskreno sožalje.

Lepo posestvo kupim v ceni do 200.000 Din. Polovico plačam takoj, drugo po dogovoru. Ponudbe s popisom in navedbo cene do 3. maja. na upravo pod št. 581.

Mala oznanila.

Pridno in pošteno viničarsko družino se sprejme pod ugodnimi pogoji v Sodinjskem vrhu. Vpraša se na naslov: gospod Fric Irgolič, Sodincl, Velika Nedelja. 568

Učenec z dobrim šolskim spričevalom, ki je šele izstopil iz šole, se sprejme v trgovini z mešanim blagom Ivana Schusteritsch, Sv. Vid pri Ptuj. — 573

Ekonom, vešč v poljedelstvu, živinoreji, vinarstvu in sadjarstvu išče službe. Naslov v upravi lista pod »Ekonoma«. 578

Dekle-šivilja išče stalnega mesta. Je zadovoljna z manjšo plačo in priprosto hrano; gre tudi h krojaču. Naslov pove uprava. 594

Službo išče oženjen par brez otrok, za h konjem in za dekle — razumemo poljsko delo in tudi pri hmelju. Naslov v upravi. 593

Proda se lepo posestvo 12 oralov. Njive, vinograd, gozd in lep sadonosnik. Oddaljeno 1½ ure od Maribora. Vpraša se pri g. Rupertu Muraus, Košake 140 Lajtersberg pri Mariboru. 579

Hiša z upeljano trgovino, kupim ali vzamem v najem takoj; reflektira se samo na prometnem prostoru v trgu ali v vasi blizu farne cerkve. Le resne ponudbe je poslati na upravo lista. 572

Nova hiša se po ceni proda na prometni cesti — tik mesta Celje. Stanovanje takoj prosto. — M. Dolinar, Dolgopolje — Gaberje 23, Celje. 592

Rodovitno posestvo, 3 orali vinograda, velik sadonosnik, njive, travnikov za 12 glav živine, 3 hiše v lepem kraju Slov. gorice, eno uro od Maribora, na prodaj. Pojasnila daje Sonenvald, Maribor, Volkmerjeva ul. št. 10. 589

Malo posestvo, 1½ ure oddaljeno od kolodvora Savski Brestovec (Rajhenburg), pol ure od rudnika Reštanj, obstoječe iz stanovanjske hiše, vinograda, njive, košenina in gozd, je za ceno 20.000 Din na prodaj. Jaka pripravno je, da se postavi kaka žaga ali mlin ker je vodna moč na razpolago. Vse skukaj meri nekaj nad 5 oralov. — Vprašati je na naslov: Ivan Rathei, pek in gostilničar, Rajhenburg. 582

Malo posestvo 4-10 oralov, prednost ravnina, okolica Maribor. — Malo posestvo, prednost z gozdom ob Dravi (okolica Fale) išče več resnih kupcev. Natančne ponudbe brezplačno na »Marstani«, Maribor, Koroška cesta 10. — Tam je tudi malo posestvo zelo ugodno za najem. 591

Loterija »Doma v bogih«, Maribor. Glavni dobiček lična družinska hiša. — Več drugih dobitkov. Srečke po 50 Din (tudi na obroke) v trafikah ali v pisarni, Koroška cesta 10. 590

Jesenove hlode, premera od 40 cm naprej, prvovrstne, pozimi sekane, ravne, brez grč, kupujemo. Ponudbe s točnim popisom blaga in specifikacijo mer pod značko »Promptno plačilo« na upravo lista. 588

Novost. Umetno fino brušenje za britve, škarje itd. vsako sredo in v petek v Ptuj, Glavni trg. Enoletna garancija, nizke cene. 587

Kmetje in hišni posetniki, pozor! Kdo zida in hoče imeti najcenejšo zidno opeko, naj se nemudoma obrne na stavbeno podjetje Dragotin Korošec — Smartno ob Paki. 576

Prodajni šivalni stroj. Kmetič Marija, Gačnik 8, Jarenina. 577

Cunje, staro železo, kovine, kosti, glaževino, papir itd. kupuje in plača najboljši A. Arbeiter, Maribor, Dravska ulica. Iščem stalne nakupovalce in nabiralce. 584

Pol zastoj prodaj 6 vozov, močnih vseh vrst do 10. maja. Naslov v upravi. 583

Kdo potrebuje večjo množino slivovke naj se zgleda pismeno ali osebno pri Rudolfu Korun, trg Sid, Srem. 575

»Zeliščni Zivokist« je najboljši sredstvo za bolečine v kosteh, zbadanju, želodčne krče, glavobol, revmatizem in vsake vrste nevralgije za katerega smo dobili mnogo pohvalnih pisem; dobi se samo pri tt. Maya, Maribor, Slovenska ulica 12. 589

Gospodinj, pozor! Kokolin krogle v obliki jajca so najboljša sredstva, ki učinkujejo, da so kokoši zdrave in redno nesejo jajca, mnogo pohvalnih pisem. Ako se hočete prepričati pošljite 5 Din, pa vam pošljemo en komad z navodilom za poskušnjo. Če ne učinkujejo, vam vrnemo denar takoj nazaj; dobi se samo pri tt. Maya, Maribor, Slovenska ulica 12. 570

Nedeljski izlet!

1. maja gremo v Svečino.

Avtoomnibus vozi vsako nedeljo in praznik. Odhod iz Maribora ob 14. uri (gostilna Spatzek) ter se vrača iz Svečine ob 20. uri. — Krasna obmejna točka.

Za dobro prvovrstno kapljico in jedila skrbi gostilna Arh.

MEDO
KAVA

KAVA MEDO

pred praženjem higijenično očiščena
prava zrnata kava

je prosta pri kavi nahajajočih škodljivih delov ter vsebuje vse dragocene snovi
popolni najfiniši kavin aroma,
kakor najpriljubnejši okus.

Užitek **MEDO-KAVE** ni samo zdravim, temveč tudi večinoma želodčno, srčno in živčno bolnim za priporočati.

MEDO-KAVA se dobi samo v rujavih **prozornih zavličkih,**
zahtevajte jo povsod

ali pa pri
glavni zalogi za S. H. S.
Rado Meznarič, Maribor, Glavni trg 21

Dolenjavas na Kranjskem. Pred dobrimi 14 dnevi je prispel že težko bolan krolit svojega očeta župnik iz Rus' g. Janko Ilic v svojo rodno vas. Božja volja pa je bila, da je šel gospod župnik sam za pokojnim svojim očetom 14 dni po pogrebu. Umrl je dne 18. t. m. pri sorodnikih v hiši svojega uca, pokojnega državnega in deželnega delegata kanonika g. Karola Klun in bil 21. t. m. slovesno pokopan na tukajšnjem farnem pokopališču v Prigorici. Pred hišo mu je zapel moški zbor žalno pesem, nakar se je sprevod razvil v farno cerkev v Dolenjovas. Sprevod je vodil prelat in kanonik, semeniški ravnatelj v pokopu g. dr. Lesar ob asistenci 18 duhovnikov, ki so se zbrali k zadnjemu spremstvu pokojnega g. Ilica iz mariborske škofije ter domače ribniške in sosedne kočevske dekanije. Zastopana je bila celo zagrebška nadškofija. Pred krsto je spremljala umrlega g. župnika vsa šolska mladina z učiteljskim zborom, Marijina družba z zastavo in požarna brambila iz Dolenjavas. Za krsto je stopala mnogobrojna množica ljudstva iz ribniške doline. Posebno lepo je bila udeležena rojstna vas g. Ilica, Gruča vas. Ruško župnijo je zastopal g. župan ruški in oba cerkvena ključarja, ki so v imenu občine in ruškega prosvetnega društva poklonili lepa dva venca. Žalni govor je v cerkvi imel prelat g. dr. Lesar, slovesni rečnik pa nar. posl. in župnik g. Skulj. Ob odprtem grobu pa se je poslovil od pokojnega g. župnika Kovačič, duhovnik iz Maribora, ki je v pretrajnih besedah risal blagi značaj in dobrotljivost pokojnika, povdarjal njegovo narodno delo, radi katerega je moral rajni radi nemških ovaduhov leta 1914 v graški zapor, kjer si je nakopal kal bolezní. Po govoru, ki je porosil mnogo oči, je moški zbor dolenjvaški še zapel Vigred se povrne na kar se je za-grnila gruda nad krsto dobrega župnika g. Ilica. N. v. m. p.

Mala Nedelja. V nedeljo, dne 8. maja, ob pol 4. uri se v Društvenem domu pri Mali Nedelji uprizorili Finžgarjev narodni igrokaz »Divji lovec«. Med odmori svira domača godba. Prireditelj se vrši ob vsakem vremenu. Ker se igra ne bo ponavljala, naj nihče ne zamudi si iste ogledati. Vabljeni so od blizu in daleč.

Ljutomer. Tržka godba priredi v nedeljo, dne 1. maja razum običajne budnice se po 8. maši, to je ob pol 9. uri dopoldne na glavnem trgu promenadni koncert brez vstopnine. Proizvajale se bod popolnoma nove skladbe.

Dobrna pri Celju. Dne 6. t. m. je umrl v Zavrhu A. Rihtar v starosti 77 let. Bil je vzoren katoličan ter dolgo let naročnik našega lista. Sveti naj mu večna luč. Rihterjem pa naše sožalje. — Dne 11. t. m. je zadela smrtna nesreča Terezijo Cermak. Bilo je tako-le: Terezika in njen brat Francek sta šla z vozom po smrekovo stelo v gozd, češ, za praznike moramo dobiti stelje, da živina ne boje na mokrem, je rekla Terezika. Starejši brat Jakob je rekel, jaz grem v Vitanje, bomo pa popoldne dobili stelje, ko bom jaz doma. Bilo je drugače, Terezika je silila in šli so po steljo v gozd, ki je četrt ure oddaljen od doma. Šla sta res, in kam? Naložila sta steljo na veliki voz; Francek je vozil, Terezika je pa voz držala, da se ne bi zvrnil, ker je bila slaba cesta, imela pa ni dovolj moči, da bi ga obdržala in voz se zvrne ter Tereziko za vrat prime. Terezika je še rekla »Francek, pomagaj mi, kmalu nato pa je izdihnila pod vozom. Kako bi bil Francek pomagal, ker še štiri bi ne bili voza dvignili, ne pa 16 letni fant. Dne 13. dopoldne je bil pogreb vrle 23 letne Terezike. Vsi žalujejo, domači in sosode. N. v. m. p. Kaj pa je pri nas s hmeljem? Koder greš, vidiš povsod bele kolike po njivah, to pomeni, da je njiva za hmelj pripravljena. Se tisti ga sadijo, ki so pravili, da ga ne marajo. Bog daj, da bi še dolgo let imel lepo ceno, če ne, bo ravno tako šel iz njive, kakor sedaj na njivo. — No, še nekaj: koliko pride »Domovine« na Dobrno. Samo pri eni hiši se je vzgneznila na Dobrni. Le ena je pri nas »Domovina«, samo ena. Pa ta »Domovina« se res postavlja kakor kak nobel gospod, pa zakaj? Zakaj? Zato, ker je ovenčana okoli in okoli s »Slovenskim Gospodarjem«, katerega dobivajo sosede kar po vrsti, kakor so litanje v molitveni knjigi, in sicer: Oseti, Mirnik, Legvart, Flis, Pinter, Rihter, Lužnik itd. »Domovina« je pri nas ravno tako kakor ujeti kragulj med domačo perutnino. Smešno je, kadar pride pismo-voja s torbo, jo odpre in začne dajati pisma in časopise, pri katerih je tudi »Domovina« zraven. Vem, da mora paziti na njo, da se ne izgubi, ker ima samo eno. Pazi »Domovina«, da se ne pregreši kaj čez Završane, ker si tako lepo ovenčana s »Slovenskim Gospodarjem«.

Petrovče. (Velika slavnost v Petrovčah.) Zveza slovenskih vojakov iz svetovne vojne priredi proslavo odkritja spominske plošče vsem padlim vojakom Lavantinske škofije na dan Vnebohoda dne 26. maja 1927 z velikim sporedom. Popoldne ob 3. uri se bode igrala velika bojna igra na prostem »Kalvarija«. I. dejanje na dan mobilizacije leta 1914, II. dejanje pri kadru, III. dejanje na galski fronti, IV. dejanje na Doberdobu, V. dejanje na fašistovskem robstvu. Vabijo se vsi bivši vojaki cele lavantinske škofije, vsa društva brez razlike strank, cele organizacije cele lavantinske škofije. Vsak, kedo hoče posejati Petrovče, ima polovično vožnjo ter zahtevajte pri Vaših župnih uradih legitimacije. Vsi župni in občinski uradi se prosijo, da našo idejo podpirajo ter udeležencem gredo na roko. Torej dne 26. maja vsi v Petrovče iz cele lavantinske škofije. Sporedi so nabiti na vseh postajah mariborske oblasti.

Sladka gora. Kukavica je spet priletela, a našla je skoraj čisto drugo lice kakor lansko pomlad. V hostah, kjer se je malokdaj slišala sekira, od lanske jeseni sekira poje skozi celo zimo in najlepši hrasti, najlepše buke in smreke so že proci. Stari previtkarji pravijo: odkar sem bil posestnik na tej zemlji, se pri nas ni žito kupovalo. Letos ga kupujejo brez izjeme vsi. Pred par dnevi je šel neki mladenič iz precej številne družine v dobro uro oddaljeno vas in nesel 7 jaje, domov pa nese 2 kili koruze. Neki kmet, sicer varčen gospodar, se je radi davkov v zadnjih letih zadolžil za 3600 gl. Za sebe sicer malo potrebuje, po dve leti za poredoma slaba letina, slaba živinska krma, zaslužka pa ni. Da bi se oblastna skupščina tudi ozrla v take stranske kote naše Slovenije, ki niso ob prometnih krajih. Česte imamo vse za popravljati, močvirnatih krajev veliko za osuševati, nekaj zelo potrebnih vodovodov narediti. S tem bi bila dana možnost, si vsaj nekaj zaslužiti, obenem pa kraj povzdigniti. Tozadevnih prošelj smo že več odposlali.

Šmarje pri Jelšah. Pri nas se je vršilo zadnji četrtak, dne 21. aprila licenciranje bikov za šmarski okraj; priglasilo se je 58 glav. Od teh sta dobila dva po 29 točk, in sicer posestnika Ant. Bračko od Sv. Stefana in Jagodič Franc iz Slivnice; drugi so dobili večino po 23 do 28 točk. Ko je bil pregled gotov, je gospod Županc iz Celja pozdravil in častil bikorejcem za res lepo in vzorno bikorejo, posebno je naglašal: občina okolica Šmarje, Sv. Stefan in Ponikva. Nato je šmarski živilozdravnik obrazložil znake metljivosti in da je dobil 500 komadov Distola od oblastne skupščine, katerega ga razpečava večinoma brezplačno in za polovično ceno sporazumno z g. poslancom Turkom. Po končanem, hvalevrednem govoru se je razdelila nagrada za lansko leto sledečim posestnikom: Vrečko Jurij, Sv. Stefan 500 Din; Jagodič Franc, Slivnica 500 Din, po 400 Din sta dobila Bračko Anton, Sv. Stefan in Marija Palir, Zibika. Po 150 Din sta dobila Kregar Florjan, Sv. Stefan dvakrat, Podgoršek Jakob, Ponikva, 100 Din so dobili Pišek Anton, Strašek Jože iz Šmarje in Drač Jakob, Rataj Franc, Sv. Vid, Podgoršek Jakob, Ponikva, Vozlič Anton, Sv. Ema, 50 Din Carlin Ivan, Sv. Peter, Vorbovšek Jera, Sv. Stefan, Pevec Janez, Zibika, Stancar Anton, Ponikva. Po 30 Din Mastnec Jože, Sv. Vid, Orač Jakob, Šmarje in Frelj na Slivnici. Te zneske je razdelil šmarski okrajni zastop, a še vse premalo; priporoča se, da gledajo občine in okrajni zastopi na dober na-

raščaj bikov, ker le s tem povzdignejo našo živinorejo, ki je skoro glavna panoga za naše gospodarstvo. Bikorejci, le naprej! Zeleti bi tudi bilo in se mora tudi skušati skoraj doseči, da pridejo na vrsto tudi lepe krave in telice.

Jarenina. Katoliško prosvetno društvo v Jarenini uprizori v nedeljo, dne 1. maja t. l. na prostem (tik cerkve) gledališki predstavo »Reposlavi« v petih dejanjih. Sodeluje domači pevski zbor z narodnim petjem. Vabimo vse dobroimislece od blizu in daleč. Vstopnina: sedeži 5, stojšča 2 Din. V slučaju slabega vremena, se vrši igra naslednjo nedeljo, dne 8. maja.

Ptuj. (Avtovožnja Maribor—Ptuj). Od okrajnega zastopa Ptuj smo prejeli pojasnilo glede avtovožnje Ptuj—Maribor, ker je »Marburger Zeitung« zadnje dni prinesla debelo tiskano poročilo na napačni informaciji, češ, da okrajni zastop vožnje ovira. Resnica je, da se je takrat, ko se je izdala koncesija za avtovožnjo Al. Liningerju v Mariboru, točno določilo, da ima ta podjetnik za popravilo ceste prispevati svoj cestni prispevek, ker je znano in ugotovljeno, da se ceste z avtomobili, ki vozijo redno in ob vsakem vremenu, najbolj uničijo. Ta prispevek se je določil tako, da ima Lininger za vsako vožnjo Ptuj—Maribor in obratno plačati malenkosten prispevek 6 Din. Ako se račun, da stane kubik meter gramozna povprečno 60 Din, in da ga je treba za redno vzdrževanje najmanj na km ceste 100 kub. metrov, torej na 17 km 1700 kub. metrov za 102.000 Din, dalje pa za cestne delavce, cestarje in popravila mostov in propustov še znesek povprečno 28.000 Din, pride celokupni izdelek na 130.000 Din. Ker je okraj v slabem gmoletnem položaju, ne more toliko samo za to cesto žrtvovati, ker ima še drugih cest 250 km. Ker cesta potom avtomobilskih voženj veliko trpi, morajo avtomobilisti seveda tudi k vzdrževanju prispevati in je Liningerjev prispevek k celokupnim izdatkom zelo nizko odmerjen in znaša na leto komaj okroglo 5500 Din, tako da znaša predpis cestnega prispevka od 1. 11. 1925 do konca leta 1926 6528 Din in nič več. — Plačal je na ta račun komaj 1200 Din. Vkljub temu, da je gospod Lininger ta prispevek priznal in se zavezal, da ga plača, se sedaj brani. On vozi sedaj redno dnevno šestkrat po navedeni progi in v vsakem vremenu, je tedaj naravno, da cesto najbolj kviri. Prej, ko ni vozil ta avto, je bila cesta gladka in dobra, sedaj, zlasti letos pa je že zelo pokvarjena in rabi veliko izrednih izdatkov, da se spravi v prejšnji stan. Ker je tudi za Liningerja ugodnejše, če ima boljše ceste, bi bilo tedaj za njega bolj primerno in hvalježno, ako bi iz lastnega nagiba čim več prispeval za ceste, mesto da se pritožuje na nepravilnih mestih in grozi, češ, da bo avtovožnjo ustavil, »ker ga okrajni zastop s cestnimi prispevki preveč davi«. Lahko se račun, da povprečno avto vozi 10 ljudi — enkrat več drugičkrat manj — na eno vožnjo. Ti mu plačajo 200 dinarjev, za šestkratno vožnjo torej 1200 Din dnevno. Če ga tedaj stane vzdrževanje avtomobila res velike vsote, gotovo mu še da toliko čistega, da se mu poleg plačila malenkostnega prispevka podjetje rentira. Mostnina preko dravskega mosta v Ptuj znaša za takšen težek avto, kakor je Liningerjev, 10 Din in bi moral plačati za šest voženj, tedaj dnevno 60 Din mostnine, ali na mesec 1800 Din. Za mostnino se ni plačal od 1. 11. 1925 do danes niti vinarja. Da okrajni zastop podpira podjetje in ga ne združuje ali krivično obremenjuje, je razvidno iz tega, da je mesečno mostnino pavšaliral komaj na eno tretjino, torej na 600 dinarjev. Od 1. maja 1927 se je pa ponudilo g. Liningerju, da plača za cestni prispevek in za mostnino skupaj samo 1000 Din in da se mu je tudi za ves čas nazaj na ta znesek dovolilo znižanje. Ti pogoji so gotovo ugodni za podjetje in če še kljub temu g. Lininger trdi, da ne more izhajati, naj tedaj podjetje pusti, da pride drugi. Mi pravimo, da je podjetje aktivno, le g. Lininger se krči plačila in hoče v javnosti napraviti samo utis, da ga mi odiramo. Ta trditve pa nima nobene podlage, kakor je razvidno iz gorenjega obračuna. Dodatno je še omeniti, da stane popravilo mosta v Ptuj v letu 1926 190.000 Din in da je okrajni zastop doplačal na mostnino 90.000 Din in to že sedaj tri leta zapored. — Jaso je tedaj, da tako visokih bremen ne more nositi in da si mora iskati viro dohodkov, ako hoče ustreči splošnim drugim zahtevam. Dali smo pojasnilo glede avtoproge Ptuj—Maribor in stojimo na stališču, da so grožnje podjetnika, češ, da bo moral avtovožnjo ustaviti vsled gornjih cestnih davkov, neupravičene in neutemeljene. Za daljša pojasnila je okrajni zastop vedno na razpolago.

Ptujsko polje. Odkar so šolske počitnice poleti, nam leto za leto na spomlad primanjkuje krme za živino, posebno pa še letos. Ljudje v tem mrzlem vetrovnem času pasejo živino po še suhih pašnikih in travnikih, ker so v jeseni radi šole pomanjkljivosti pastirjev bili primorani v hlevu krmiti svojo živino, čeprav je bilo povsod dovolj paše. Kljub vsem prošnjam prosvetni minister Radič ni dovolil jesenskih počitnic na deželi. V jeseni, ko se je nahajalo povsod mnogo paše, se je morala živina krmiti v hlevu, sedaj pa živina strada, da je groza, ker smo tisto pokrmili v jeseni, kar bi lahko imeli sedaj. Naj nam sedaj gospod Pucelj, ki je bil traktar kmetijski minister, nasvetuje, kako naj sedaj prehranimo svojo živino, saj je imel vedno na jeziku kmetijsko varčevanje in na vse naše prošnje zaradi jesenskih počitnic nam ni hotel pomagati in s tem povzročil sedanjí obupni položaj. Si lahko vsakdo misli, kako izgleda živina, ki mora sedaj živeti samo od paše? Kako bo zdrava taka živina? Kake dohodke bo dajala in kako se bo s tako živino polje obdelovalo. Koliko gladu mora živina radi njih pretrpeti, kmetje pa škode? Za naprej pa že sedaj prosimo gospode poslance, da se ta zadeva uredi iz gospodarskega stališča, ne pa iz enostranskega obzira zaradi prijetnosti poletnih počitnic nekaterih gospodov. — Kmetje s Ptujkega polja.

Središče ob Dravi. »Žive kličem«, doni bolj ko kedaj, o velikonočnem času iz Zvečičarjevih ust. Zda, ko je dokončal Bog-človek svojo dramo, zdaj, ko je zastop padel po končanem zadnjem dejanju, vsaj zdaj pridite maloverni in padite na kolena pred Njim, ki vam je dal življenje in ki vam daje vaš vsakdanji kruh. Da pa bi ljudje doživeli Kristusovo dramo, da bi vsaj zaslužili boj, ki ga je dokončal Bog-človek, ko je visel med nebom in zemljo, je naš ljudski oder uprizoril že četrtič in petič na veliko-nočni pondeljek srce pretresujočo dramo Boga-človeka. Kdor je na veliki pondeljek ob treh popoldne prišel pred Krekovo dvorano, ta je dobil vtis, ki ga človek redko dobi. Negredna množica je oblegala dvorano. Kdo bi si mislil, da bo posetilo Pasijon toliko ljudi, zlasti tujecev. Že samo iz Čakovca in Nedeljskega jih je prišlo toliko, da bi lahko sami napolnili dvakrat dvorano. Vidi se, da še med ljudstvom tli iskra vere Moza iz Nazareta. Predstava je bila določena le ena, a ker nikdo došlih, zlasti tujecev ne bi rad odšel, ne da bi videl trpljenja Njega, o katerem so Judje sklenili, da je bolje, da umre eden za ves narod, je ljudski oder storil nekaj, kar mu tuji gostje nikdar ne pozabijo. Ljudski oder se je zavedal važnosti in ugodnosti trenutka in je isti dan uprizoril dvakrat Kristusovo dramo. Človek, ki je vse opazoval s kritičnim očesom, mora že na tem uspehu igralcem kakor vodstvu ljudskega odra iskreno častiti. Kaj pa igranje? Pri Pasijonu je namreč nujno treba, da dramo dožive igralci, da jo potem lahko dožive tudi gledalci. Med vso predstavo se mi je zdela, da gledam resnično trpljenje, da gledam resnične muke Boga-človeka. Vsi navzoči so spremljali sliko za sliko z največjo napetostjo. Tudi sočutja s trpečim Zvečičarjem ni manjkalo. Nobeno oko ni ostalo suho, zlasti pri križevem potu, križanju in smrti našega Gospoda. Še danes mi zveni v duši pretresljiv klic s križa: »Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo!« Ako pomislimo, da so igralci diletanti in samouki, jih moramo občudovati. Občudovati moramo njih požrtvornost in dovršenost v igri. Vsi od prvega do zadnjega so izborno rešili svoje vloge, da o malenkostih ne govorimo. Na

čelu in najboljši je bil seveda Kristus, niso pa za njim veliko ali celo nič zaostajali tudi drugi. Igra je bila pri vseh dobra, le Judež bi naj govoril počasneje in bolj razločno. In zbor? Na nekaterih mestih je bil šibek, a to mu rade volje oprostimo, ker se je drugače dobro držal. Zeleti bi, da ne bi bil šepetalec pri nekaterih slikah tako glasen, kot je bil. Tudi obleka je bila primerna dramí. Vse je bilo v skladu z dramo, le oder se nam zdi za tako veliko stvar premajhen. S Pasijonom je stopil naš ljudski oder velik korak naprej. Igralcem kakor vodstvu odra pa kličemo: Le tako naprej in bodočnost je vaša!

Bili kakršnikoli časi brez Palma življenje ni!

MALA OZNANILA

I. mlinarskega pomočnika rabim takoj, stalnega, zvestega in pridnega. Alojzij Kupec, valčni mlin, Sv. Pavel pri Preboldu. 535 2—1

Sprejme se pekovski vajence z vso oskrbo. Pekarna Berlinger Vurberg pri Ptuj. 559

Prodaj posestvo 19 orolov, obstoječe iz njiv, sadonosnika, travnika in gozda z zidanim poslopjem, Rošpoh 5, p. Pesnica pri Mariboru. 540 3—1

Cepljeno traje vseh boljših vrst na priporočljivih podlagah. Cena po dogovoru. Anton Turin, Modraže, p. Studenice pri Poljčanah. 478

Jajca za valenje od štajerskih in sumldolskih kokoši ter od velikih gosí, rac puranov vedno pri Greiner, Maribor, Gosposka ulica 2. 492

Luk, holandsko zelje, krompir, različne solate. Preprodajalcem in trgovcem znižane cene. Na deželo pošiljamo po povzetju. Zahtevajte cenik. Ivan Požar, Krvavi most 2, Zagreb. 184

Motorno kolo BSA 2½ HP, najnovejšega sistema, izborna ohranjenost, kot novo prodajo zelo ugodnimi pogoji Franc Seršen v Ljutomeru. 553

500 komadov prvovrstnih cepiljenk rip, portalis, vrste: muškati silvanec in burgundec ima na prodaj Kren Ivan, Plavč, Zg. Sv. Kungota. 548

Cela elektrarna ali k tej spadajoči posamezni predmeti, dva dinamoa 4 8 PH, jermeni, žice, daljnovidni itd. se radi opustitve prodajo v celoti ali posamezni deli na javni dražbi v Žičah pri Konjicah dne 4. majnika 1927, ob pol 10. uri. Podrobna pojasnila daje g. Slavko Brglez ravnatelj hotela »Evropa« v Celju ali odvetniška pisarna dr. Rakuna v Celju. 538

Vse kar potrebujete

Vam se nepovsečno takoj na željo zamenja z drugim. Preglejte bogato ilustrovani divot-cenik, ki ga dobite brezplačno od svetovne trdnice H. Suttner v Ljubljani št. 992.

Imam več sort suhe cepiljenke trt na prodaj. Martin Horvat, Gabernik, p. Juršinci pri Ptuj. 815 10—1

POZOR VINOGRADNIKII!
Brizgalnice proti peronosporit Sistem »Non plus ultra« in sistem »Jessenigge« ter nahrbtnne žvepalnice »Vulkan« izdeluje in razpošilja proti garanciji in v najboljši izpeljavi in kvaliteti Domača izdelovalnica vinogradniških aparatov

Andrej Frank in sin, Ptuj. Zahtevajte cenike! 471 4—1

Svetovno znano in proizkušeno

STYRIA-KOLO

na

12 mesečne obroke

samo pri generalnem zastopstvu 346

ALOJZ USSAR

Maribor

Gospodarska ulica 20/L

TEŽAKOVO HRANILNO IN ZDRAVIL. OLJE ZA ŽIVINO je najboljši sredstvo za okrepjenje zahranje živine, o čemer govori že več sto pohvalnic. Naročite za poskušnjo vsaj eno ročko od 5 kg za 125 Din pri trdnici

M. TEŽAK, ZAGREB, 244 Gunduličeva 13.

Kdor v „Slov. Gospodarju“ oglašuje, uspeha gotovo se raduje!